

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

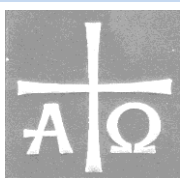
Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 22 727 0595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

1 NIEDZIELA ADWENTU

3 grudnia

298'17

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Iz 63,16b-17.19b. 64,3-7* Ps 80 * Czytanie II: 1 Kor 1,3-9

Ewangelia: Mt 13, 33-37

Jezus powiedział do swoich uczniów: Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Oto słowo Pańskie

CZUWAJCIE!

Rozpoczynamy święty czas adwentu wezwaniem do czujności serca, aby Pan, gdy powróci, zastał nas przygotowanych. W jaki sposób mamy czuwać? Pośród zgiełku tego świata, gdy wszystko nas nieustannie pogania? Jak mamy zrealizować wezwanie, aby się zatrzymać i wyciszyć? Pouczająca może być historia o turyście i pustelniku: „Do samotnego mnicha zabłądził pewnego dnia jakiś turysta.

— Jaki sens ma twoje życie w ciszy i samotności — zagadnął człowiek z aparatem fotograficznym. Pustelnik

czepał właśnie wodę z głębokiej studni. Odpowiedział: Spójrz do studni, co tam widzisz? — Nic — odparł zdumiony gość. Po pewnym czasie mnich zwrócił się znowu do przybysza: Spójrz proszę do studni i powiedz, co widzisz! Turysta nachylił się: — O, teraz widzę siebie! — Otóż, kiedy przed chwilą czerpałem wodę — wykladał spokojnie pustelnik — zmaciłem ją, zakłóciłem jej spokój. Teraz już się ustąpiła. I to jest doświadczenie ciszy: oglądanie samego siebie!”

Mówi nasz Zbawiciel: „Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!” (Mk 13,35-37). Jak widzimy duchowość adwentu to nie tylko Msze roratnie o świcie czy rozpoczynające się dzisiaj rekolekcje. Cały ten czas (podobnie jak życie człowieka wierzącego) ma być przeniknięty postawą czujności i oczekiwania.

Święty Jan Paweł II tak nauczał: „Ewangeliczne wezwanie do czujności rozbrzmiewa wielokrotnie w liturgii, zwłaszcza w okresie Adwentu, który nie jest tylko przygotowaniem do Bożego Narodzenia, ale także przygotowaniem na ostateczne przyjście Chrystusa

w chwale na końcu dziejów. Ma ono zatem wymowę wybitnie eschatologiczną i wzywa wierzącego, aby przeżywał każdy dzień i każdą chwilę w obecności Tego, ‘Który jest, i Który był i Który przychodzi’ (Ap 1,

4). Do Niego należy przyszłość świata i człowieka. Na tym polega nasza chrześcijańska nadzieja! Gdybyśmy nie żyli w tej perspektywie, całe nasze bytowanie musiałoby być wyłącznie bytowaniem ku śmierci”. Chrystus Pan, nasz Zbawiciel, obdarowuje nas nowym życiem, które nie zna kresu. To życie zaczyna się już teraz w sercach cichych i pokornych. Modli się w Ewangelii słowami przepelnionymi radością: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom”. (Łk 10, 21) Te słowa odnoszą się najpierw do naszej Matki, Maryi – Przewodniczki na drogach adwentowego czuwania. Ona – pokorna Służebnica Pańska, najgłębiej odkryła tajemnicę Bożej miłości. Pragniemy za Jej wstawiennictwem pochylić się nad wielką tajemnicą Wcielenia i tak przeżyć adwent liturgiczny i adwent życia, byśmy stali się uczestnikami Królestwa miłości, prawdy i pokoju.

Ks. Proboszcz

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY 793

Adwent ten przeżywać będę według wskazań Matki Bożej — przez cichość i pokorę.

Przeżywam chwile z Matką Najświętszą. Z wielkim utęsknieniem czekam na przyjście Pana. Pragnienia moje są wielkie. Pragnę, aby wszystkie ludy poznały Pana, pragnę przygotować wszystkie narody na przyjęcie Słowa Wcielonego. O Jezu, spraw niech źródło miłosierdzia Twego wytrysnie z większą obfitością, bo bardzo jest schorzała ludzkość, a więc więcej niż kiedykolwiek potrzebuje litości Twojej. Tyś morzem niezgłębionym miłosierdzia ku nam grzesznym, a im większa nędza nasza, tym większe mamy prawo do miłosierdzia Twojego. Tyś źródłem uszczęśliwiającym wszystkie stworzenia przez nieskończone miłosierdzie Twoje.

MYŚLI NA ADWENT

Celebrując co roku *liturgię Adwentu*, Kościół aktualizuje to oczekiwanie Mesjasza; uczestnicząc w długim przygotowaniu pierwszego przyjścia Zbawiciela, wierni odnawiają gorące pragnienie Jego drugiego Przyjścia. Przez celebrację narodzin i męczeństwa Poprzednika Kościół jednoczy się z jego pragnieniem: „Potrzeba, by On wzrastał, a ja żebym się umniejszał” (J 3,30). (KKK, 524)

Ten, kto jest wolny od wszelkich trosk, w spokoju oczekuje przyjścia Pana. Cóż to byłoby za miłość ku Chrystusowi, lękać się, że przyjdzie? Miłujemy Go i boimy się, że przyjdzie. Czy naprawdę miłujemy? Czy może bardziej miłujemy nasze grzechy? Miejmy zatem w nienawiści grzechy, a miłujmy Tego, który przyjdzie, aby ukarać grzechy. Chcemy czy nie chcemy, przyjdzie na pewno. To, że nie przychodzi teraz, nie oznacza, że nie przyjdzie później. Przyjdzie, a nie wiesz kiedy. Jeśli znajdzie cię przygotowanym, nie zaszkodzi ci twa niewiedza. (św. Augustyn)

Przyjście Syna Bożego na ziemię jest tak wielkim wydarzeniem, że Bóg zechciał *przygotowywać* je w ciągu wieków. Wszystkie obrzędy i ofiary, figury i symbole „Pierwszego Przymierza” Bóg ukierunkował ku Chrystusowi; zapowiada Go przez usta proroków, których posyła kolejno do Izraela. Budzi także w sercu pogan niejasne oczekiwanie tego przyjścia. (KKK, 522)

Jest to zdumiewające, że opóźnianie się ponownego przyjścia Pana nie spowodowało w pierwotnym Kościele większego spustoszenia. Istnieje jedno tylko sensowne wyjaśnienie tego faktu: Chrystus był oczekiwany nie tylko jako ponownie przychodzący, albowiem wierzono, iż jest On już także obecny. (Kard. Cbristoph Schönborn, „Bóg zesłał Syna swego”)

Ponadto, gdy rozważa się przyszłość, lud Boży Starego Przymierza i nowy Lud Boży dążą do analogicznych celów: oczekują przyjścia (lub powrotu) Mesjasza. Oczekiwanie jednak z jednej strony dotyczy powrotu Mesjasza, który umarł i zmartwychwstał, został uznany za Pana i Syna Bożego, a z drugiej - przyjścia Mesjasza, którego rysy pozostają ukryte, na końcu czasów; oczekiwanie to jest złączone z dramatem niewiedzy lub nieuznawania Chrystusa Jezusa. (KKK, 840)

Całe życie prawdziwego chrześcijanina jest świętą tęsknotą. Za czym zaś tęsknisz, tego jeszcze nie widzisz. Gdy jednak tęsknisz, wówczas stajesz się podatnym do przyjęcia tego, co zobaczysz, gdy nadejdzie. Bóg każe nam czekać, zwiększa pragnienie, a wywołując pragnienie - poszerza duszę, poszerzając ją - zwiększa zdolność przyjęcia. Pragniemy przeto, bracia, albowiem czeka nas napełnienie. (św. Augustyn)

REKOLEKCJE ADWENTOWE

NIEDZIELA (3. XII) - na każdej Mszy Świętej.

PONIEDZIAŁEK (4.XII) - 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰ (młodzież - kandydaci do Bierzmowania i wszyscy chętni)

WTOREK (5.XII) - 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰ (młodzież - kandydaci do Bierzmowania i wszyscy chętni)

W poniedziałek i wtorek: ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU i SPOWIEDŹ pół godziny przed każdą Mszą św.

Rekolekcje prowadzi ks. Tadeusz Huk

RORATY

7 rano

PRZYJDŹ!!!

Z OGŁOSZEŃ

- Rozpoczęliśmy rekolekcje adwentowe. Plan rekolekcji podany jest na plakacie i w gazetce parafialnej.
- We wtorek z racji rekolekcji kancelaria parafialna będzie nieczynna.
- We wtorek o 16³⁰ – Różaniec wypominkowy.
- Prasa katolicka, opłatki i świece Caritasu są do nabycia w zakrystii.
- W przyszłą niedzielę o godz. 16⁰⁰ Msza św. dla dzieci komunijnych.
- Dziękujemy grupie parafian za posprzątanie kościoła. Zapraszam chętnych do pomocy w najbliższy piątek po Mszy wieczornej. .
- W piątek 8 grudnia Niepokalane Poczęcie NMP na Roratach o godz. 7⁰⁰ dzieci przygotowujące się do I Komunii Świętej otrzymają poświęcone medaliki. Wszystkich, którzy nie mogą być na roratach zapraszam na Mszę św. o godz. 1700.
- Pary narzeczeńskie, które planują ślub w naszym kościele w roku 2018 zapraszam za tydzień 10 grudnia na Mszę wieczorną (godz. 18⁰⁰). Po Mszy spotkanie informacyjne.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana: **Ś.P. Janina Matulka (l. 70) z Wilczej Wólki**. Pogrzeb odbył się w piątek. **Wieczny odpoczynek...**